

Ti svetec čudni, dobri ti tesar,
otožni Galilejec, stare te vihar!
Jaz čujem: gre pošast, ki vse oblike uničuje,
ogenj požre tvoj hram, pepel zasuje.

Zamorec tretji pa smehlja se in poje:

Dva tisoč ognjenih elips
znova obsije to temno kroglo
in vstali bodo tesarji, hiperborejski barbari.
in zidali kupole iz mramora blestečega.
Čujem kikirikanje petelina rdečega
in pozdravljam zvezdo repatico nad močvarami hiperborejskimi
in pojem pesem svetega svitanja.

Prevedel Matej Bor

VELIKI PETEK
LETA TISOČ DEVET STO IN DEVETNAJSTEGA

(Karlju Liebknechtu v spomin)

Miroslav Krleža

O Veliki Brezglavi Nekaj, bodi prekleto tvoje ime
na veke vekov.
Krvavi žebli znova
trgajo roké človeku,
zlogolka ptica temine pa mrtvaško pesem poje.
Zlogolka ptica temine, slepa ptica sova.
O Veliki Brezglavi Nekaj, bodi prekleto tvoje ime
na veke vekov!

V boju s krdelom krivih in izmišljenih bogov
je pal Človekov Sin.
Golgotški cirkus je prestavil svoje križe
iz gobave Judeje v kajzarski Berlin.

V odsevu biriške lampe, ki sije vanj vsa žolta,
kaj naj stori ubogi Hrvat?
Hrvaške solze golta.
Slano in grenko sol.

Mar naj beli ideal, ves gol,
zaničevan in opljuván,
za večno na križu visi?
V odsevu biriške lampe, ki sije vanj vsa žolta
na Evropski Veliki Petek,
kaj naj Hrvat ubogi stori?

Ko Sina Človekovega žalijo,
mu rane parajo in palijo,
ko mu kletve in kamni in naboji lete v glavó,
na oblačni, črni Evropski Veliki Petek,
ko se trese zemlja, ta krogla krvava,
od Pekínga do Ríma, od Transwaala do Kremlja,
hrvaški ljudje mrlíško lučko žgo,
sedmino otožno pijó in zateglo pojo:
Spet je ena glava za krvavo seme pala.
Na jambor ladje so spet pribili admiralala.
A kaj za to! Dani se. Internacionala.

Prevedel Matej Bor

MRZLA NOČ

Aleksej Tolstoj

Ali se spominjate samega začetka, prvih tednov državljanske vojne? Še pred ledenim pohodom Kornilova... To ti je bil zanimiv čas!... Prvo formiranje rdečih odredov... Vrvež, zmešnjava, sabotaže, nihče ničesar ne ve, krog in krog izdajalci... Takrat so se začeli oficirji, junkerji, študentje in policisti zgrinjati v Novočerkassk pod okrilje atamana Kaledina in zarisalo se je prvo, neustaljeno, gibljivo bojišče. Pri njih je bilo kakšnih deset tisoč mož in jedro je sestavljala oficirska brigada. Operirali so po razbojniško — z nenadnimi napadi. Posebej se je odlikovala četa kozaškega stotnika Černecova. Rušila je rudniške jame, delavske naselbine, železniška križišča. Širila je strahoten preplah. Tik pred božičem je Černecov napadel veliko železniško postajo Debalcevo: premetali so ves kraj, zvelikli na sneg komuniste in jih pri priči posekali s sabljami. Sedemindvajset ljudi so pobili in odpeljali za talce. Prebivalstvo je bilo na smrt prestrašeno. Naložili